

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 78/2565

คำวินิจฉัยที่ 78/2565 ศาลแพ่งศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองกลางศาลผู้รับความเห็นบริษัท อ. จำกัด โจทก์ บริษัท ส. ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท อ. โจทก์ ยื่นฟ้อง บริษัท ส. ที่ 1 การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ 2 จำเลย ขอให้ จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในมูลหนี้ตามสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ในงานติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด(Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ และสัญญาซื้อขายสินค้า ศาลแพ่ง และศาลปกครองกลางมีความเห็นพ้องกันว่า คดีในส่วนที่ฟ้องให้รับผิดชอบตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายสินค้าระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม คำฟ้องในข้อหานี้จึงไม่เป็นกรณีเขตอำนาจศาลขัดแย้งกันตามมาตรา 10 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. 2542 ที่คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลจะรับวินิจฉัย คดีคงมีปัญหาคือวินิจฉัยเฉพาะคำฟ้องเกี่ยวกับสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ของจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้รับจ้างงานติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อที่จะได้รับเงินค่าจ้างจากจำเลยที่ 2 ซึ่งโจทก์อ้างว่า จำเลยที่ 1 ได้ทำสัญญาโอนสิทธิการชำระหนี้ โดยกำหนดให้จำเลยที่ 2 ยอมให้โจทก์เป็นผู้มีสิทธิเรียกร้องจากจำเลยที่ 2 โดยตรง ซึ่งจำเลยที่ 1 ได้ทำหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิรับเงินไปยังผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบแล้ว แต่จำเลยที่ 2 ไม่ชำระเงินให้แก่โจทก์ตามหนังสือสัญญาโอนสิทธิ กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้างเหมาติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทาง ในงานติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 แต่โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองเท่านั้น กรณีมีปัญหาคือต้องพิจารณาว่า

คำพิพากษา

สัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย จำเลยที่ 2 เป็นนิติบุคคลประเภทรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550 เรียกโดยย่อว่า กทพ. มีวัตถุประสงค์ในการสร้างหรือจัดให้มีทางพิเศษด้วยวิธีใด ๆ ตลอดจนบำรุงและรักษาทางพิเศษ รวมทั้งดำเนินงานหรือธุรกิจเกี่ยวกับทางพิเศษ และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับทางพิเศษหรือที่เป็นประโยชน์แก่ กทพ. ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงมีฐานะเป็น"หน่วยงานทางปกครอง" ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองพ.ศ. 2542 สัญญาจ้างเหมาติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางฯ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 จึงเป็นสัญญาที่มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง การที่จำเลยที่ 2 ตกลงทำสัญญากับจำเลยที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ให้จำเลยที่ 1 เข้าดำเนินการติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทาง

เชื่อมต่อ ซึ่งถือว่าเป็นสาธารณูปโภคที่รัฐจัดให้มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้โดยตรง สัญญาจ้างเหมาติดตั้งระบบเก็บเงินค่าผ่านทางระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 จึงเป็นสัญญาที่จัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคสาธารณะ สัญญาดังกล่าวจึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น เมื่อข้อพิพาทตามสัญญาโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างโจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นข้อพิพาทอันเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างงานติดตั้งระบบเก็บค่าผ่านทางแบบเงินสด (Manual) ทางพิเศษบูรพาวิถีและทางเชื่อมต่อ ระหว่างจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นสัญญาทางปกครอง ข้อพิพาทในคดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/78/2565>